

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Påstande og kendsgerninger i EF-debatten

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1972

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Kommentar: Uddrag fra Venstres radioudsendelse 17.09.72.

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

[Påstande og kendsgerninger i EF-debatten](#) 3

[Påstande og kendsgerninger i EF-debatten](#) 4

[Påstande og kendsgerninger i EF-debatten](#) 5

[Påstande og kendsgerninger i EF-debatten](#) 6

[Påstande og kendsgerninger i EF-debatten](#) 7

[Påstande og kendsgerninger i EF-debatten](#) 8

[Påstande og kendsgerninger i EF-debatten](#) 9

[Påstande og kendsgerninger i EF-debatten](#) 10

[Påstande og kendsgerninger i EF-debatten](#) 11

[Påstande og kendsgerninger i EF-debatten](#) 12

[Påstande og kendsgerninger i EF-debatten](#) 13

[Påstande og kendsgerninger i EF-debatten](#) 14

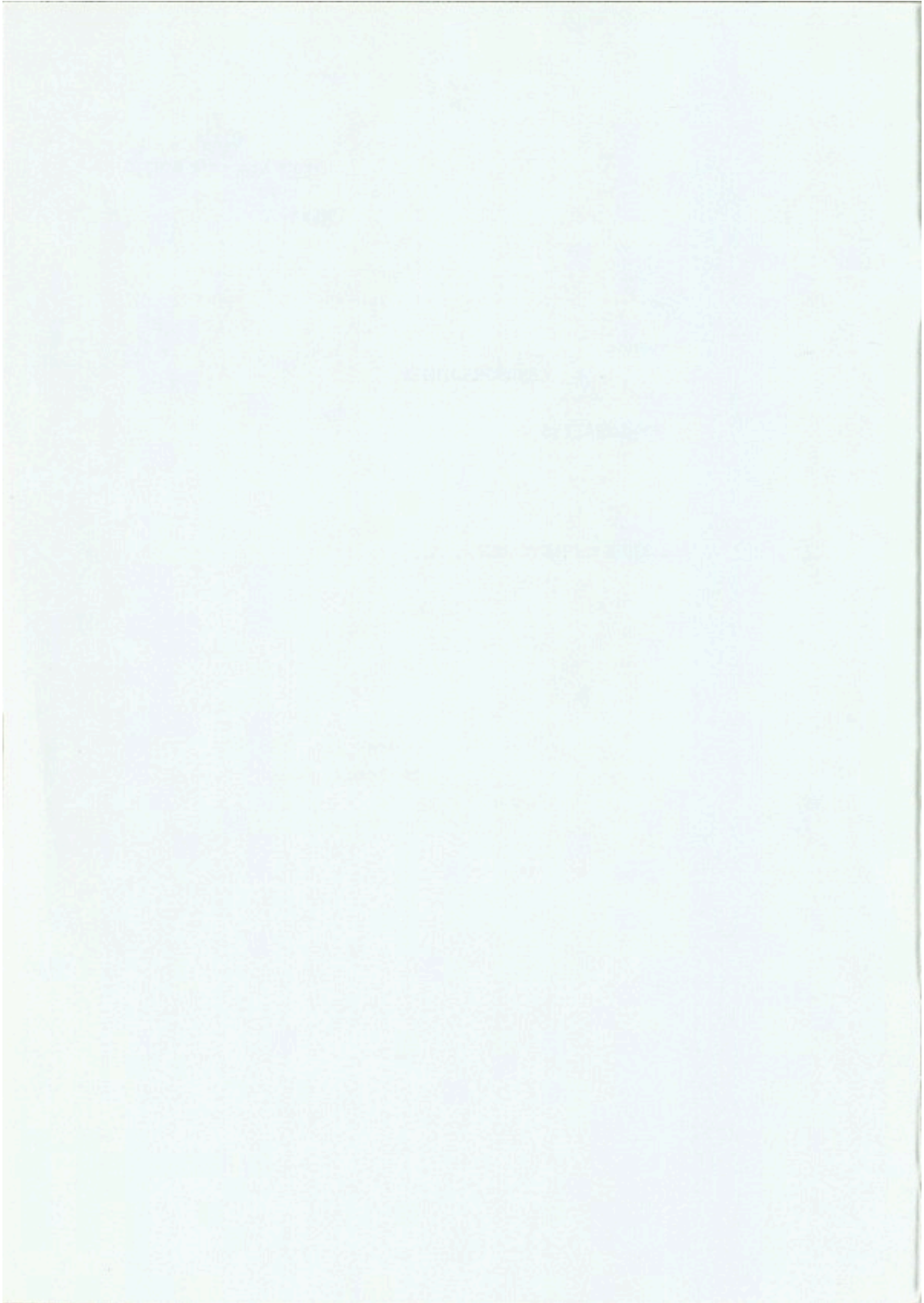

påstande
- og KENDSGERNINGER

i EF-DEBATTEN

ved ARNE CHRISTIANSEN, M.F.

Uddrag fra VENSTRES
radioudsendelse 17.09.72.

EF-debattens sidste fase præges mere og mere af påstande og vurderinger.

De oftest gentagne påstande findes også i bøger, pjecer og andre publikationer. Med baggrund i disse anføres her en række kendsgerninger, som den danske vælgerbefolkning bør kende inden folkeafstemningen den 2. oktober.

"I Rom-traktaten står der ikke ét ord om demokrati. Og det bliver stadig mere sandsynligt, at Franco-Spanien skal med".

Dette står at læse i Palle Laurings bog "Punktum for Danmarkshistorien".

Hvis man udelukkende holder sig til bogstaverne, er det rigtigt, at ordet demokrati ikke er nævnt i Rom-traktaten. Det er det, forøvrigt heller ikke i den danske grundlov. Men forordet i Rom-traktaten står der, at kun de lande, der vil bevare og styrke freden og friheden, skal tilslutte sig de europæiske samarbejdsbestrebelse.

Desuden har man vedtaget Davignon-rapporten, hvor der står: "Det forenede Europa skal basere sig på en fælles arv med hensyn til friheds- og menneskerettighederne og omfatte demokratiske stater med frit valgte parlamenter". Tydeligere kan det vist ikke siges. Det er desuden sådan i dag, at EF er det eneste omfattende internationale samarbejde, der udelukkende består af demokratiske lande. Alle ansøgerlande er også demokratiske - og ingen diktaturstater er på tale som medlem.

"Man leder forgæves efter ordet menneske i Rom-traktaten", skriver folketingsmand Poul Overgaard Nielsen i sin bog "Derfor dansk nej til Fællesmarkedet".

Rom-traktaten blev udformet i 1957. På dette tidspunkt var det altoverskyggende mål for Europa økonomisk fremgang, fuld beskæftigelse, bedre materielle levevilkår. Disse bestræbelser må ses på baggrund af et Europa hærget af krig, af flygtningestømme og arbejdsløshed - kort sagt menneskelig elendighed. Rom-traktaten har derfor, selv om det først og fremmest er en traktat om økonomisk samarbejde, i høj grad et menneskeligt sigte.

"I harmoniseringens navn vil udviklingen blive bremset i de stater, der som Danmark arbejder på at gennemføre en effektiv lovgivning mod forurening" - Citat fra Folkebevægelsens annonce "VI ADVARER".

Som levevilkårene forbedredes i 60'erne, voksede overalt i den industrialiserede verden en erkendelse af det menneskelige miljøes betydning. Kampen mod forureningen - kampen for menneskelig trivsel akcellerede. I dag er det EF, der er gået i spidsen for på international basis at gennemføre en nødvendig miljøpolitik. I rapporten om europæisk industripolitik indtager miljøspørgsmålet en væsentlig plads.

Den hollandske socialdemokrat, kommissionsmedlem Mansholts miljø-manifest er verdenskendt.

Der foreligger talrige forslag og bemærkninger om dette vigtige spørgsmål.

For Danmark gælder, at megen af den forurening, vi lider under, kommer udefra, f.eks. fra Ruhr-området. Det vil også være dyrt at løse hjemlige forureningsproblemer, og danske virksomheder vil stilles dårligt i den i forvejen hårde internationale konkurrence, hvis

Danmark skal klare disse problemer alene i stedet for i fællesskab med industrilandene i vor del af verden.

"Danmarks sociale standard forringes i EF". Det står der i Socialdemokrater-imod EFs særudgave af "Socialdemokraten".

Danmark kan som medlem af EF selvstændigt bestemme, hvordan vi vil gennemføre sociale ydelser, til hvem og hvor meget.

Hele forsøgsområdet er uden for EF-bestemmelserne, børneforsorgen, særfor sorgen, omsorgsarbejdet for de ældre, revalideringen, o.s.v.

Hvad angår pensionerne er det vigtigt at understrege, at danske pensionister ikke taber ved tilslutning.

Alle nuværende pensionister berøres ikke af medlemskab. Og for fremtiden er det ikke sådan, som nogle påstår, at italienere og franskmænd kan strømme til Danmark for at få folkepension.

Der er lavet to regler for opnåelse af folkepension: For hvert år, man bor i Danmark mellem sit 15. og 67.år, opnår man ret til 1/40 dansk folkepension. Har man boet her i mindst 40 år i denne periode, er man berettiget til fuld folkepension. En EF-borger, der har arbejdet her i 10 år, får ret til 10/40 dansk folkepension, d.v.s. 1/4 dansk folkepension.

Den anden regel er, at hvis man har boet i Danmark i 10 år, og 5 år heraf ligger umiddelbart forud for det fyldte 67. år, har man ligeledes ret til fuld dansk folkepension.

Det er således faktisk alle danskere, der ifølge disse regler får fuld dansk folkepension.

"Familierne splittes i EF. Den hjemmegående husmoder lades i stikken", hedder det i en pjece udgivet af "Kvinder mod EF".

Problemerne omkring den danske kvindes stilling i EF er blevet grundigt belyst af et udvalg under justitsministeriet. Kvindernes forhold forringes ikke ved medlemskab, og Danmark kan indføre lige så meget ligestilling, som vi ønsker.

Alle problemer som abort, prævention o.s.v. omfattes overhovedet ikke af EF-samarbejdet. England, som bliver EF-medlem, har for øvrigt fri abort.

Med hensyn til pensionsforholdene er det sådan i de fleste EF-lande - dog ikke i Holland -, at tilknytning til erhverv er afgørende for ret til pension.

Sådan er det ikke i Danmark, og de nye pensionslove gør netop ikke retten til at opnå pension afhængig af erhvervs-tilknytning. Hjemmegående danske kvinder, der f.eks. har boet mindst 10 år i Danmark, hvoraf de 5 ligger forud for det fyldte 67. år, kan opnå selvstændig og fuld dansk folkepension.

Desuden er der kun en regel i EF, der berører ligestillingsproblemet. Det er artikel 119 i Rom-traktaten, hvor der kræves ligeløn mellem mænd og kvinder.

At andre lande ikke har gennemført ligeløn endnu, kan ikke hindre Danmark i fortsatte bestræbelser. Vi vil tværtimod derved opfylde EFs regler.

En sag for nylig viser EF-reglernes forhold til ligestillingsproblematikken. Europadomstolen fik forelagt en sag, hvor en kvindelig fransk tjenestemand, ansat i Kommissionen, fik frataget sit udetillæg, som hun skulle have, fordi hun var flyttet til Belgien i tjenstligt ærinde. Grunden til, at tillægget blev taget fra hende, var, at hun havde giftet sig med en borger fra Belgien.

Men hendes mandlige kolleger i samme situation fik ikke frataget deres tillæg. Hun klagede derfor til domstolen, der den 12. juni i år afsagde en dom, der gav kvinden medhold i hendes ret til tillæg ligesom mændene.

Må jeg endelig understrege, at mens medlemskab ikke vil forsinke den danske kvindebevægelse, får danskerne mulighed for at inspirere og støtte de andre landes kvinder, hvor kvindefrigørelsen også er på vej.

"Truslen ved EF er en ubegrænset indvandring af arbejdskraft fra andre lande. Prisen for et medlemskab kan blive ghettotilstande og raceoptøjer i landets største byer i løbet af 80erne."

Det sagde Retsforbundets formand, Ib Christensen, ved en tale i Ålborg.

"Danskerne har ingen garanti for, at de ikke kan blive tvangsforvist til et andet EF-land for at få arbejde der". Denne påstand fremføres i folketingsmand Poul Overgaard Nielsens bog. "Derfor dansk nej til Fællesmarkedet".

Ingen af påstandene er rigtige.

Efter medlemskab har alle i EF-landene ret til at tage arbejde i et hvilket som helst EF-land. Der kræves således ikke arbejdstilladelse. Til gengæld kræves stadig opholdstilladelse. Den kan man kun opnå, hvis man har arbejde i det land, hvor man ønsker ophold.

En arbejdsløs fra et EF-land kan derfor ikke bosætte sig i Danmark og gøre krav på understøttelse. Man skal først have arbejde. Først derefter ligestilles man.

Danmark vil derfor kun modtage fremmedarbejdere i det omfang, der er ledige arbejdspladser i Danmark.

Det er værd at understrege en ting. Kun lønmodtagere fra andre medlemslande har krav på ligestilling og kan kræve at få opholdstilladelse, hvis de har arbejde. Reglerne gælder således ikke lønmodtagere fra Tyrkiet, Jugoslavien, Nordafrika m.m. Tre fjerdedele af det nuværende antal af fremmedarbejdere kommer fra de sidstnævnte lande. Det er ikke tyskere, italienere og andre EF-borgere, der i større omfang har bosat sig i Danmark som fremmedarbejdere.

De danske erfaringer svarer til EFs erfaringer. Kun omtrent een ud af hver 100 lønmodtagere i EF arbejder i et andet EF-land. Og de vandrede lønmodtagere fra EF-landene er faktisk udelukkende italienere. EF-landene mangler nemlig arbejdskraft, hvis man ser bort fra Syditalien. EF har derfor også været nødt til at hente arbejdskraft udefra, d.v.s. tyrkere, grækere og andre ikke-EF borgere.

Der vil altså ikke som følge af de fælles regler for arbejdskraften i EF komme ret mange fremmedarbejdere til Danmark.

Til sidst må det understreges, og det kan ikke gøres for tit, at man ikke kan tvinge en dansker til at tage arbejde uden for den danske grænse, således som desværre alt for mange påstår det. Deportation er et slagord uden forbindelse med virkeligheden.

"I EF vil der være frit slag for køb af landbrug, og der vil komme et voldsomt tysk sommerhuspres", siger Poul Overgaard Nielsen i sin bog "Derfor dansk nej til Fællesmarkedet".

Gennem en afværgelovgivning som alle, tilhængere som modstandere, har stemt for i folketinget, er den danske jord sikret på danske hænder.

I tilfælde af medlemskab vil følgende gælde:

Kun danskere kan købe sommerhuse i Danmark. Udlændinge kan fortsat som i dag leje et sommerhus i en begrænset periode.

Landbrugsjorden kan kun købes af landmænd fra EF-lande i meget begrænsede tilfælde. Hvis en dansk gård har ligget øde i to år, kan en borger fra et EF-land købe den, men er forpligtet til at sætte den i drift.

Hvis en landmand fra et EF-land har været medhjælper ved dansk landbrug i to år, kan han købe en gård i Danmark.

Men, er det spørgsmål som oftest stilles, kan man ikke tænke sig, at mange tyskere vil benytte sig af denne, omend begrænsede adgang, til at købe dansk landbrugsjord, når man ved, at den danske jord er billigere end den tyske? Det er der ikke noget, der tyder på. De regler, som her er nævnt, har været i kraft i det nuværende EF i mange år. Jordpriserne i Frankrig er lige som de danske ca. halvt så høje som de tyske. Alligevel er kun 47 tyskere i de forløbne 8 år, hvor reglerne har virket, flyttet fra Tyskland til Frankrig.

Alt tyder derfor på, at forskelle i miljø, sprog m.m. er en væsentlig hindring for større vandringer over landegænserne.

For god ordens skyld skal nævnes, at vi allerede i dag giver udlændinge lov til at købe jord til industribrug, så på det område vil der ingen ændringer være. Alt i alt kan man konkludere, at den danske jord er under kontrol på danske hænder, hvilket også EF-modstanderne har lagt navn til i folketinget ved stemmeafgivningen i forbindelse med afværgelovgivningen.

Pastor Søren Krarup siger i sin bog "At være eller ikke være", at der ingen dansk kultur vil være i EF.

Kultur har aldrig været afhængig af landegrænser. Kultur kender ikke til kvotering eller toldrestriktioner, og hvad var vor kultur i dag uden den vekselvirkning, vi har kendt gennem århundreder?

Angsten for at lade vor nationale egenart måle med de øvrige europæiske landes, minder om en opgivelsesånd, som er lidet typisk for de fleste danske. Tror man iøvrigt, at hollænderne er mindre hollandske, franskmænd mindre franske, flamlændere mindre flamske o.s.v., fordi de er med i et større europæisk samarbejde. Snarere tværtimod, når man f.eks. ser tilbage på sprogstrid og politiske uoverensstemmelser i både Belgien og Bretagne op gennem 60'erne. Det politiske liv i Holland har heller aldrig været mere aktivt end i årene, hvor det europæiske samarbejde er blomstret op.

"Nej til EF - ja til hele verden.

90 pct. af verdens befolkning befinder sig uden for EF."

Dette fremføres bl.a. af Retsforbundets blad: "Ret og frihed".

For det første hører Danmark nu engang geografisk, politisk og økonomisk til Vesteuropa. Det kan vi ikke løbe fra.

For det andet har EF et større samarbejde med udviklingslandene, Østeuropa, USA og Japan end Danmark. Som medlem fraskriver vi os derfor ikke muligheden for kontakt med verden uden for EF.

Tværtimod vil vore kontaktflader øges.

Det bør ikke være Danmark, der splitter de nordiske landes sammenhold i internationalt samarbejde, siger "Venstrevalgere imod EF".

Dette er simpelthen en påstand uden hold i virkeligheden. Ingen nordisk løsning kan erstatte medlemskab af et udvidet EF, men Danmark kan i EF virke for de nordiske lande, som ikke straks bliver medlem. Det nordiske samarbejde får således et nyt perspektiv og en større betydning.

Andre påstande kunne tages op. Men til slut skal præciseres Venstres afgørende motiver for, at den danske befolkning den 2. oktober udnytter den grundlovssikrede ret til at være med i afgørelsen - en afgørelse, der kun kan blive et ja, af følgende tungtvejende grunde:

Når Storbritannien tilslutter sig det nuværende EF fra nytår, vil Danmarks politiske og økonomiske vilkår blive afgørende ændret. Derfor bør Danmark være med i det udvidede EF.

Vi bør stemme ja af politiske grunde.

Kun med et ja får vi indflydelse på Europas fremtid. Venstre ønsker et Europa, der samarbejder med fred, fremskridt og politisk afspænding som mål. Et Europa, der er åbent udadtil. Et Europa, der erkender sit ansvar over for udviklingslandene.

Vi bør stemme ja af økonomiske grunde.

At stå udenfor, når England går ind i EF, vil give valutatab og arbejdsløshed. At være med vil give klare fordele for produktion og beskæftigelse. Både på kort og langt sigt.

Vi bør stemme ja af sociale grunde.

Kun med et ja kan vor sociale fremskridtslinje fortsætte usvækket. Et nej vil ramme svagtstillede befolkningsgrupper og landsdele særligt hårdt.

Og et er vigtigt. Alle skal være med i afgørelsen. Ikke alene for at sikre den rigtige afgørelse. Denne afgørelse er så vigtig for vort land, at den bør træffes med den bredest mulige tilslutning i den danske befolkning. At blive hjemme er at lade hånt om Danmarks fremtid. Derfor skal man møde op og stemme ja den 2. oktober.

CV 22

Følgende er en række påstande og kendsgerninger, som er blevet fremlagt i forbindelse med debatten om EF. De er opdelt i to grupper: påstande og kendsgerninger. De er nummereret 1-10.

1. Påstand: EF vil føre til en økonomisk og social ligestilling mellem de rige og de fattige lande.

2. Påstand: EF vil føre til en styrkelse af den demokratiske retsstat i de medlemslande.

3. Påstand: EF vil føre til en styrkelse af den økonomiske samarbejdsforbindelse mellem de medlemslande.

4. Påstand: EF vil føre til en styrkelse af den kulturelle og sproglige mangfoldighed i de medlemslande.

5. Påstand: EF vil føre til en styrkelse af den miljøvenlige udvikling i de medlemslande.

6. Påstand: EF vil føre til en styrkelse af den sociale retfærdighed i de medlemslande.

7. Påstand: EF vil føre til en styrkelse af den økonomiske vækst i de medlemslande.

8. Påstand: EF vil føre til en styrkelse af den økonomiske stabilitet i de medlemslande.

9. Påstand: EF vil føre til en styrkelse af den økonomiske samarbejdsforbindelse mellem de medlemslande.

10. Påstand: EF vil føre til en styrkelse af den økonomiske samarbejdsforbindelse mellem de medlemslande.

Kendsgerninger:

1. Kendsgerning: EF har ført til en økonomisk og social ligestilling mellem de rige og de fattige lande.

2. Kendsgerning: EF har ført til en styrkelse af den demokratiske retsstat i de medlemslande.

3. Kendsgerning: EF har ført til en styrkelse af den økonomiske samarbejdsforbindelse mellem de medlemslande.

4. Kendsgerning: EF har ført til en styrkelse af den kulturelle og sproglige mangfoldighed i de medlemslande.

5. Kendsgerning: EF har ført til en styrkelse af den miljøvenlige udvikling i de medlemslande.

6. Kendsgerning: EF har ført til en styrkelse af den sociale retfærdighed i de medlemslande.

7. Kendsgerning: EF har ført til en styrkelse af den økonomiske vækst i de medlemslande.

8. Kendsgerning: EF har ført til en styrkelse af den økonomiske stabilitet i de medlemslande.

9. Kendsgerning: EF har ført til en styrkelse af den økonomiske samarbejdsforbindelse mellem de medlemslande.

10. Kendsgerning: EF har ført til en styrkelse af den økonomiske samarbejdsforbindelse mellem de medlemslande.

Centrumtryk.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk